FRAȚII GRIMM

Cenușăreasa

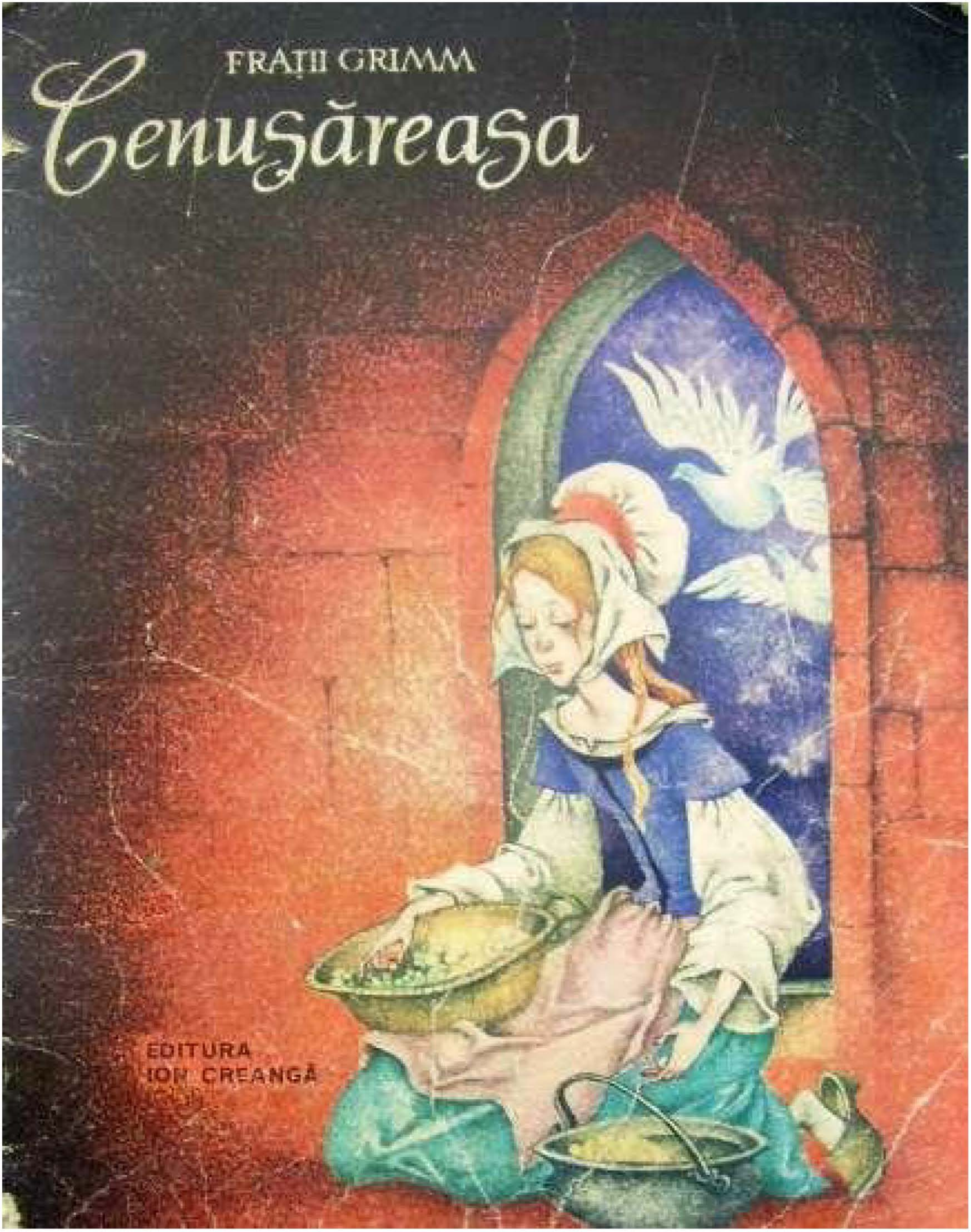

EDITURA
ION CREANGĂ

FRAȚII GRIMM

Cenușăreasa

Ilustrații de
RUSZ LIVIA

EDITURA ION CREANGĂ – BUCUREȘTI 1976

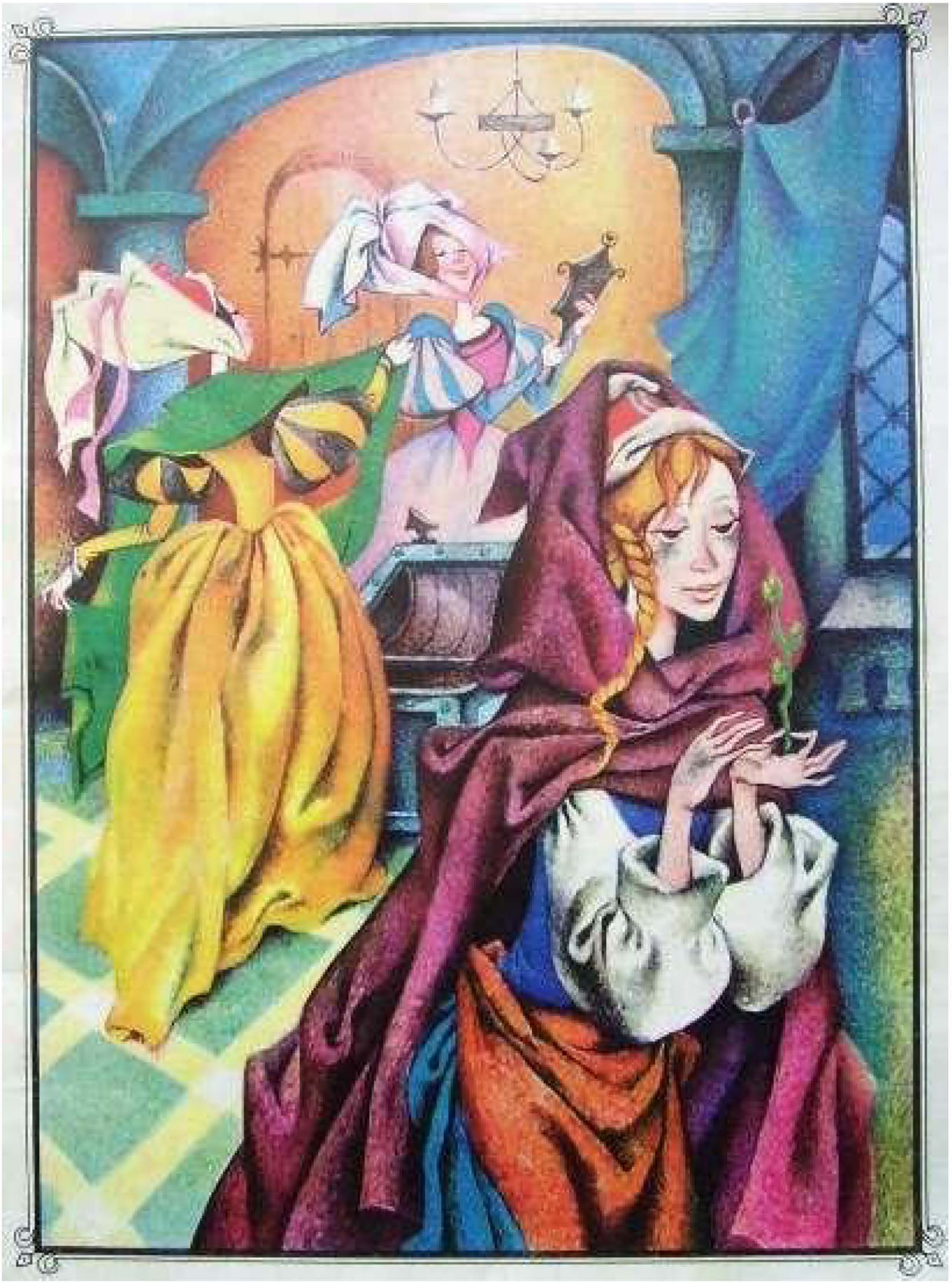

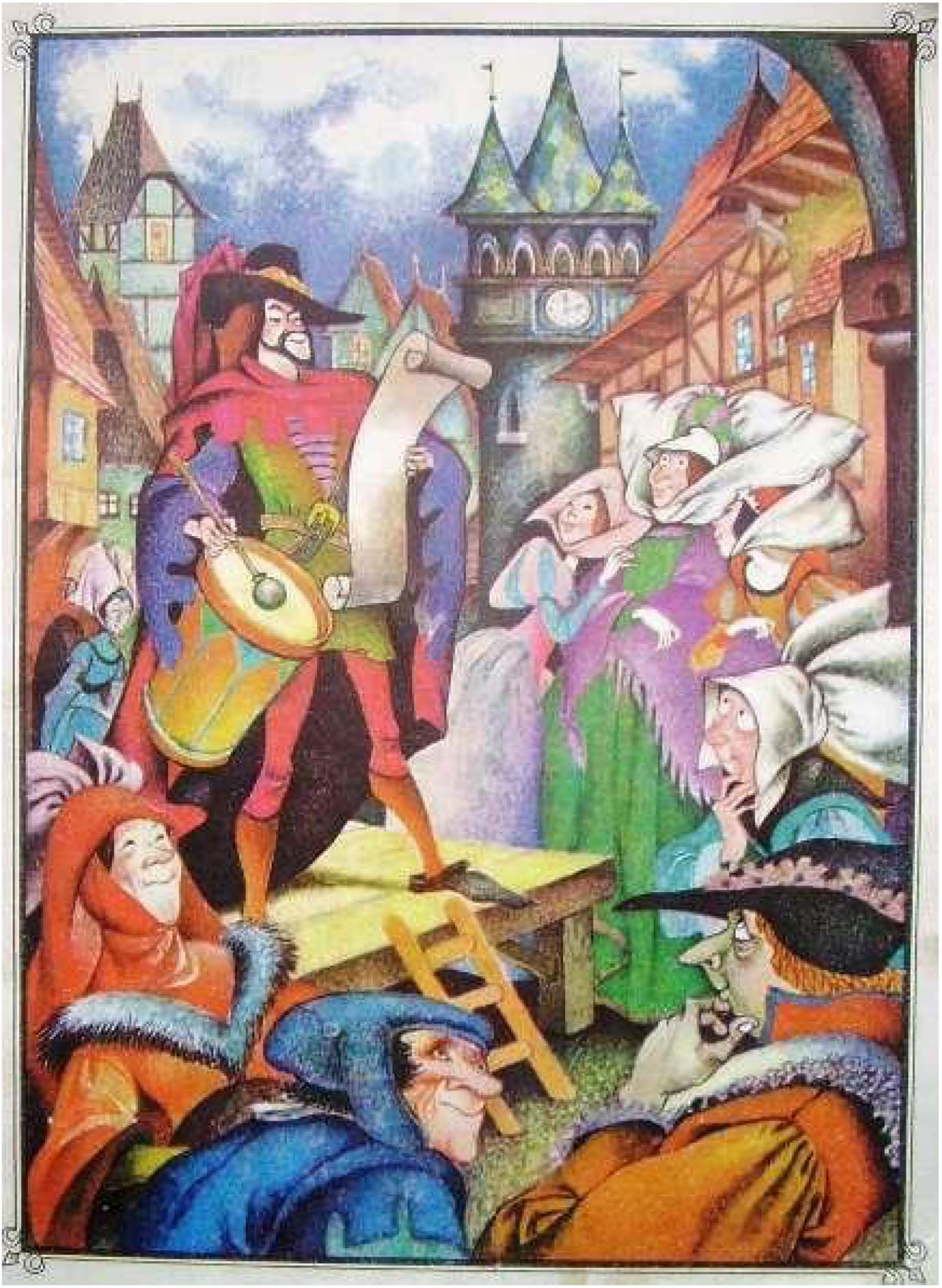

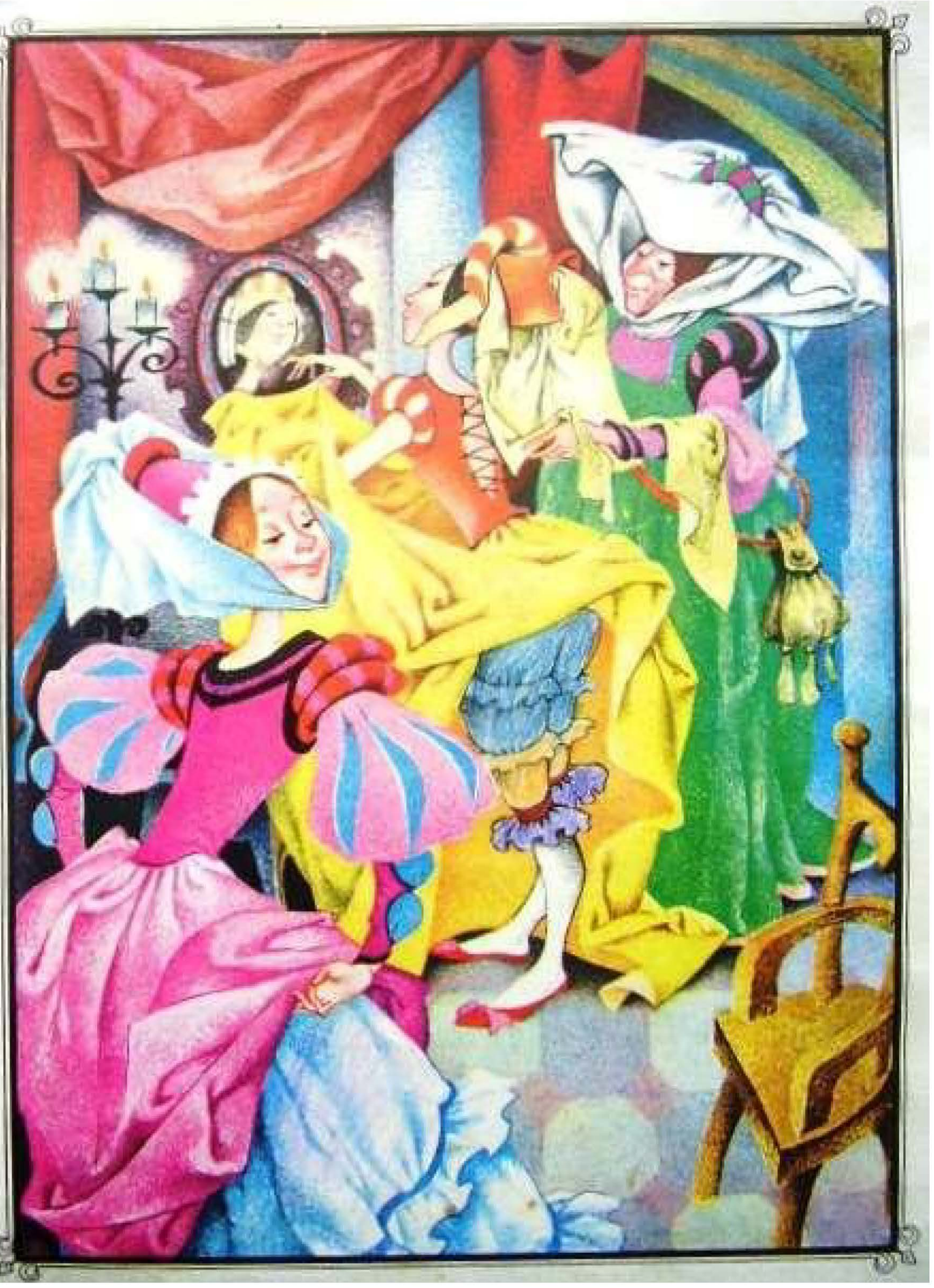

FRAȚII GRIMM

CENUȘĂREASA

(Text Prescurtat)

A fost odată un om care își ducea viața cu nevasta și fata lui. Murindu-i nevasta, își luă alta, iar aceasta îi aduse în casă și pe cele două fete ale sale, mîndre, leneșe și cu sufletul plin de răutate. Pe fata bărbatului o alungară la bucătărie, să robotească din zori pînă-n seară, să spele, să gătească pentru toți, ba o **mai**

și batjocoreau, nelăsînd-o să doarmă noaptea în pat, ci pe vatra cu ***cenușă, din care*** pricină, fata fiind murdară, îi puseră numele de Cenușăreasa.

Și era Cenușăreasa muncitoare și bună. Dimineața arunca frimituri păsărelelor care-i cîntau bucuroase la fereastră.

Într-o zi tatăl se duse Ja tîrg**.** Cele două surori îi cerură să le cumpere rochii scumpe și podoabe de preț. Cenușărea - sa își dori numai o crenguță de alun. Cînd i-o aduse tatăl, îi mulțumi din inimă și alergă de o răsădi pe mormîntul maicii sale. Crenguța crescu văzînd cu ochii pînă ajunse un copac

înalt cît casa, în care cînta o pasăre albă, care, de fiecare dată, îi îndeplinea Cenușăresei orice dorință.

S-a întîmplat odată ca împăratul să dea o mare petrecere, la care fu invitată și maștera cu fiicele sale. Se gătiră și plecară la bal, nevoind s-o ia și pe Cenușăreasa care, spuneau ele, avea straie urîte și era murdară. Ba, ca s-o chinuiască și mai mult, maștera împrăștie în cenușa din vatră o găleată cu linte, și-i porunci fetei s-o aleagă bob cu bob pînă se întorc ele de la petrecere. Cum plecară, Cenușăreasa chemă păsărelele ei dragi, care o ajutară și repede: cioc! cioc! cioc! aleseră toate boabele din cenusă. Apoi fata a-

lergă la alun și-i ceru pasărei celei albe să-i dea o rochie să mearga și ea la bal.Pasărea îi dădu o rochie de argint, strălucitoare și, pe deasupra, și conduri de argint. Apoi, într-o trăsurică dusă-n zbor de păsărele, ajunse la palat. Cînd o văzu feciorul împăratului, numai cu ea dansă pînă la revărsatul zorilor, cînd fata fugi nevăzută de nimeni, se sui în trăsurică, se duse la alun își dezbrăcă straiele minunate, îmbrăcă pe cele rupte și iute se așeză în cenușă, pe vatră. Cînd sosiră părinții și surorile o găsiră acolo și nu bănuiră nimic. Ba surorile, mîndre și rele, se lăudară cît putură cu norocul lor.

A doua zi, iar dans la palat. Maștera cu fetele ei plecară

lăsînd-o pe Cenușăreasa singură. Fata alergă la alun și pasărea-i dădu o rochie cu totul și cu totul de aur și conduri aurii. Cum sosi la palat, prințul o pofti la dans și dansară pînă-n revărsatul zorilor, cînd fata iar se făcu nevăzută, iar prințul rămase trist.

A treia zi, Cenușăreasa aștepta pînă ce părinții plecară de acasă cu surorile și se duse la alun și pasărea îi dărui o rochie cum nu s-a mai văzut alta pe lume, și niște conduri strălucitori ca soarele. Cînd sosi la palat, prințul fu orbit de atîta frumusețe și dansă cu ea pînă-n zori, cînd fata fugi acasă. Dar, prințul care voia să-i ia urma, întinsese smoală pe trepte și un condur al fetei

rămase prins ***în*** smoală. Prințul luă condurul și ***trimise*** *slujitori* în toată Împărăția să vadă cui i *se* potrivește. Cînd ajunseră la casa maștерei, ea își aduse fetele. Celei mari nu-i încăpea degetul cel ***mare*** în ***condur.*** Maică-sa îi dădu un cuțit să-l taie pe ascuns. Își puse condurul, dar *prințul observă* ***sîngele șiroind,*** și nu voi s-0 ia de nevastă. Încercă și sora mai mică. *Ei nu-i* încăpea călcîul. Maică-sa îi dădu cuțitul și fata își tăie în taină din călcîi. Prințul văzu iar sîngele șiroind și ***nu*** vru s-o ia de nevastă nici pe aceasta. Intrebînd el cu mare of dacă se mai află vreo fată în casă, ***maștera fu nevoită*** s-o aducă și pe Cenușăreasa. Așezînd-o pe scăunel, fiul craiului îi puse condurul, care îi veni ca ***turnat. Atunci o*** sui pe cal, și-o luă s-o ducă la palat, iar cînd trecură pe lîn-

gă **alun, două porumbițe albe ca două stele luminoase veniră-n zbor pe umerii dalbi al fetei. Și acolo au rămas cît timp la palat a fost nunta Cenușăresei cu prințul, o nuntă frumoasă ca-n basme, la care a venit lume de pe lume, și au petrecut de minune.**

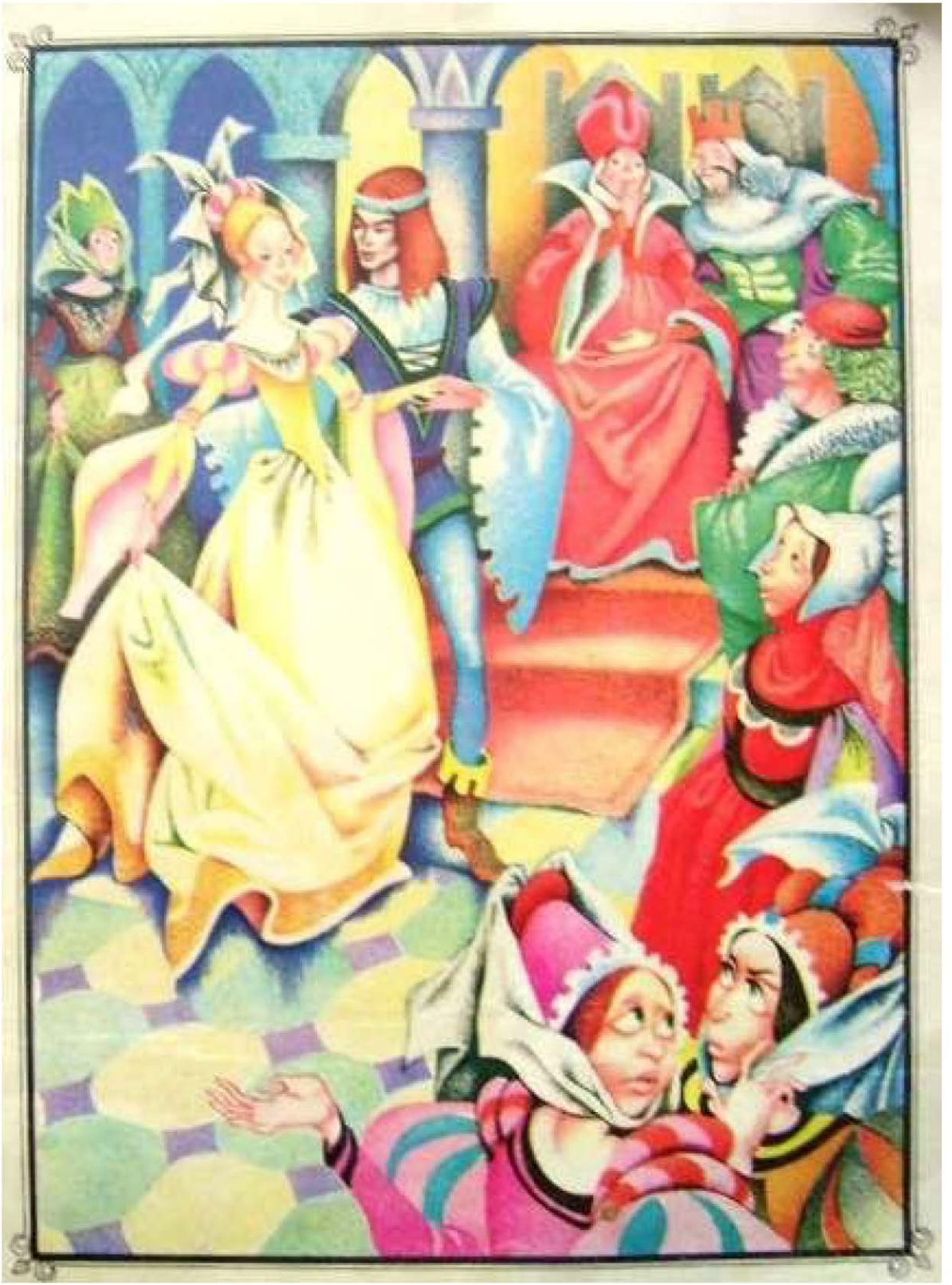

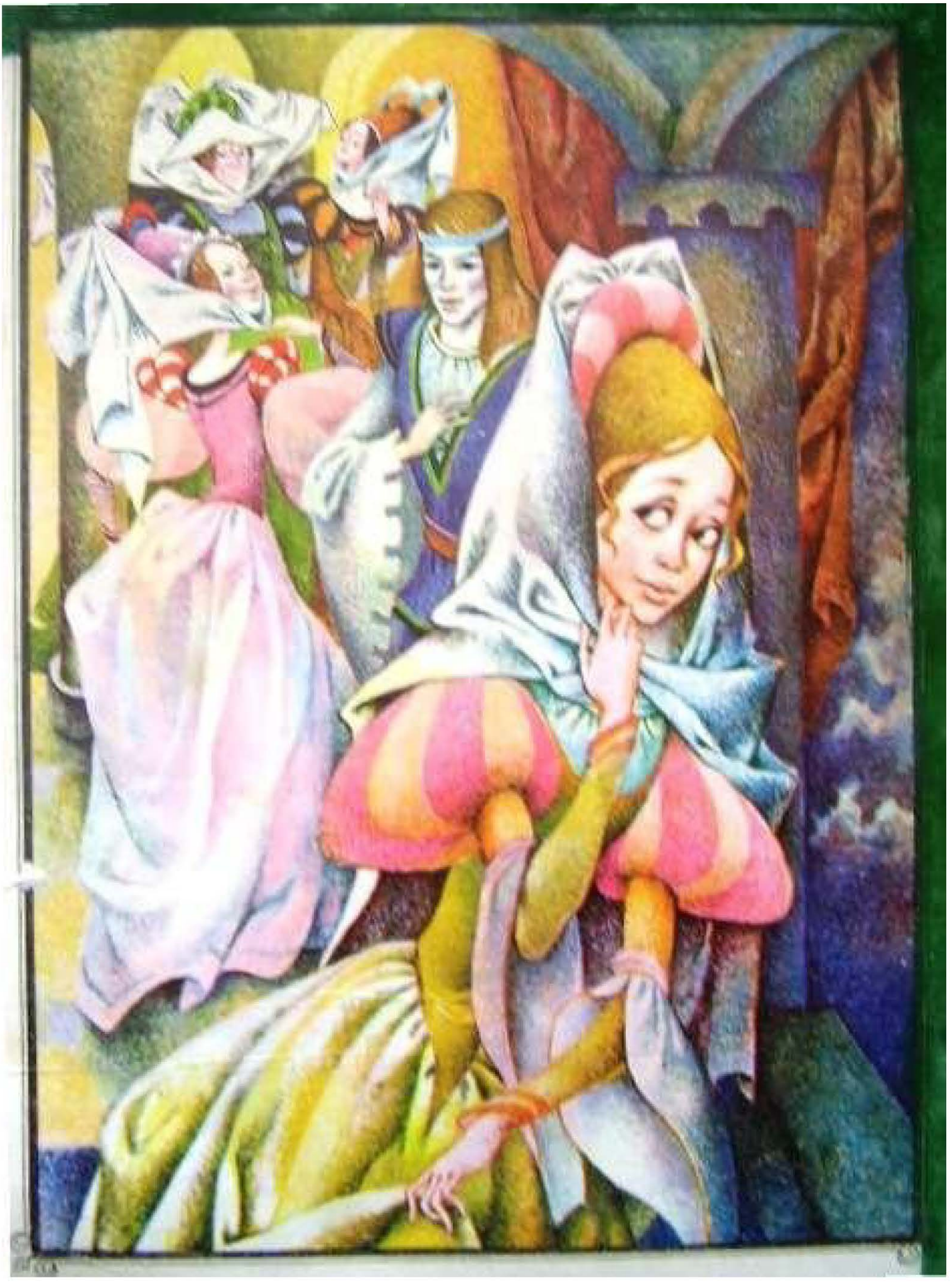

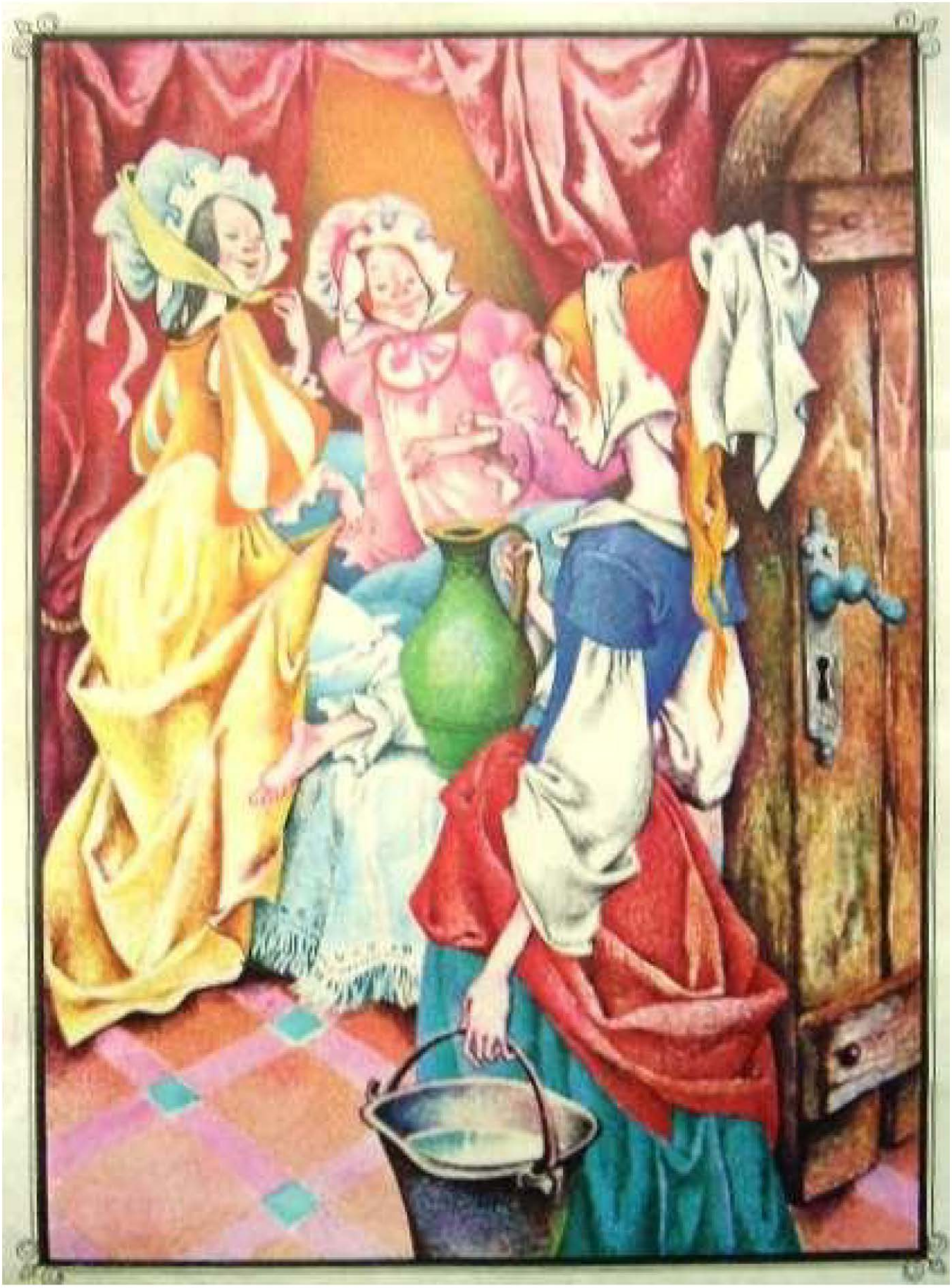

Lector: Gheorghe G. Zarafu
Tehnoredactor: Elena Gavrilaș

Dat la multe: 18.VII.1978
Bun de tipar: 22.XI.1978
Apărut: 1978
Comanda: 1 281
Tiraj: 255 000
Broșate: 220 000
Legate: 35 000
Coli de tipar: 3,25

Tiparul executat sub comanda nr. 242 la Întreprinderea poligrafică „Oltenia" Craiova, str. Măceșului nr. 5
Republica Socialistă România